

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۱۱/۰۷

احسان الله ارینزی

د امریکا متحده ایالاتو ولسمشر څنگه ټاکل کېږي؟

د ځینو سیاسي شنونکو او کارپوهانو په اند، د امریکا متحده ایالاتو ولسمشر د نړۍ تر ټولو ستر او ځواکمن مشر دی او دا ځکه چې دا سړی د نړۍ د لومړي درجه پوځي، سیاسي او اقتصادي هېواد ولسمشر، د سپینې ماڼۍ واکمن او د امریکا د ټولو پوځونو قوماندان بلل کېږي.

ښکاره خبره ده چې داسې لوی منصب ته رسېدل ډېر ستونزمن کار او ریاضت ته اړتیا لري. امریکا له ختیځ څخه لویدیځ ته 8000km اوږد هېواد دی چې د (مین) او (هاوایی) سیمو تر منځ 6 ساعته زماني واټن لري. په داسې یوه پراخه جغرافیه کې چې څه باندې 320 ملیونه خلک اوسي، هر څوک دې منصب ته زړه نه شي ښه کولای؛ خو که په شرایطو برابر څوک زړه ښه کړي او ټاکنو ته ودرې، کېدای شي چې داسې دریځ ته ورسې چې په 7 بلیون انسانانو یوازې (یو) بلل کېږي.

د امریکا متحده ایالاتو اساسي قانون ولسمشر ته ډېر واک او ځواک ورکړی. په ځینو هېوادونو کې ولسمشري تشریفاتې منصب گڼل کېږي؛ خو په امریکا کې ولسمشر د نیمې نړۍ واکمن باله شي! د امریکا د اساسي قانون له مخې د ولسمشرۍ نوماند باید دا شرایط ولري:

1- په امریکا کې رېږېدلی او یا څوارلس کاله هلته اوسېدلی وي،

2- 35 کاله عمر ولري،

3- د امریکا تابعیت ولري،

امریکا متحده ایالات په کال 1776 کې خپله خپلواکي ترلاسه کړه. ښکاره خبره ده چې په هغه وخت کې د هېواد د مشر د ټاکلو مسله ډېره ساده او وړه نه وه او ډېر فکر، کار او هڅو ته یې اړتیا درلوده. په وخت کې د امریکا د عادي خلکو معلومات لږ و؛ خو په ټاکنو کې د گډون په حق انکار نه شواي کیدای. په 1787 کې د امریکا د اساسي قانون د لیکلو کار پیل شو. په هغه وخت کې د اساسي قانون د تسوید او تدوین په کمېټه کې د ولسمشرۍ د منصب له پاره په دې خبرو فکر کېده:

1- د کنګري له خوا د ولسمشر ټاکنه،

2- د ایالتونو د وایانو له خوا د ولسمشر ټاکنه،

3- د ایالتی شوری گانو له خوا د ولسمشر ټاکنه،

4- د کانګرس د یوې ځانګړې کړۍ له خوا د ولسمشر ټاکنه،

5- د خلکو له خوا د ولسمشر ټاکنه،

له هغه ځایه چې دې وړاندیزونو په کمېټه کې ډېر ملاتړ ترلاسه نه کړ، د تسوید او تدوین کمېټې د ولسمشر د ټاکنې له پاره یوه بولس کسبزه ډله وټاکله چې په دې اړه نورې ژورې څېړنې وکړي. دې ډلې د ټاکنیزه جرګو Electoral College وړاندیز وکړ چې ډېرو ته په زړه پورې و. دې ډلې استلال کاوه چې داسې کار به وکړي چې هم خلک رایه ورکړي او هم د نخبگانو (elector) داسې کمېټه وي چې د امریکا په سیاسي تاریخ، ملي جوړښت، اړتیاوو او

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

حل لارو بڼه وپوهېږي. دوی ویل چې دا جرګې به د فدرالي دولت او ایالتي حکومتونو تر منځ انډول وساتي. هم به خلک په ټاکنو کې پراخه ګډون ولري، هم په هغه ایالتونو ته د ډېر حضور حق ورکړ شي چې لږ نفوس لري او هم به د ولسمشر ټاکنه د کانګرس له اغېزې څخه د باندې وي.

دې یوولس کسيزې ډلې په هغه وخت کې ویل چې دا ډول ټاکل شوی ولسمشر به د عمل ډېره خپلواکي ولري او د سياسي ډلو او د واک او ځواک د پټو او ښکاره باندونو له اغېزې څخه خوندي وي.

باید وویل شي چې په هغه لومړنیو کلونو کې په امریکا کې ټولو خلکو د رایې حق نه درلود. امریکا په هغه وخت کې 13 ایالتونه درلودل. په لومړي سر کې یواري سپین پوستو د رایې حق درلود! په دې کې 3 داسې ایالتونه وو چې هغه نارینه وو رایه ورکولای شوی چې ځمکه یې درلوده او هغه بزګرانو د رایو حق درلود چې مالیات یې ورکول. لنډه دا چې په 1789 م کې د امریکا یوازي 10% خلکو هغه هم نارینه وو د رایې حق درلود!

په حقیقت کې قانون جوړولو هڅه کوله چې فدرالي دولت له پوپولسیم څخه لرې وساتي. پوپولسیم یعنی هغه حالت چې یو څوک د غولونکو ویناوو او شعارونو له لارې واک ته ورسې؛ خو د بڼه مشرتابه وړتیا ونه لري. د اساسي قانون د تسوید او تدوین کمېټې له ډېر بحث وروسته د ټاکنیزه جرګو Electoral College وړاندیز له لږ بدلونونو سره ومانه او په قانون کې یې ځای کړ.

دلته باید دا خبره وشي چې د امریکا دواړه لوی سياسي ګوندونه (او خپلواک داوطلبان) په هغه لومړي پیل یا د تېرو ټاکنو د درېیم کال په پیل کې، د خپلو داوطلبانو او ټاکنیزه جرګو Electoral College د غړو لستونه د ایالت د ټاکنو کمیسیون مشر ته سپاري. دا لستونه د ګوندونو په غونډو یا د ګوندونو د مشرانو له خوا جوړېږي. خپلواک داوطلب باید د دیارلسو ایالتونو د خلکو یا کانګرسونو ملاتړ له ځانه سره ولري.

د امریکا د ولسمشرۍ خوبنمن باید لومړی په خپل ګوند کې غږ پورته کړي. داوطلب د امریکا دوه لوی ګوندونه (جمهوري غوښتونکي) او (دموکرات) هڅه کوي چې خپل څو داسې پیاوړي، ژبور او تکړه کسان مخ ته کړي چې له سیال ګوند یا خپلواکه نوماندانو څخه میدان وګټي او ولسمشر شي.

د امریکا د اساسي قانون له مخې خپلواک کسان هم کولای شي چې ټاکنو ته ودرې؛ خو په دې شرط چې دواړه جرګې (سنا او کانګرس) او یا د دیارلسو ایالتونو خلک یې ننگه او ملاتړ وکړي.

د ولسمشرۍ داوطلب تر هر څه مخکې د مشاورینو او کارپوهانو یوه ډله جوړوي چې د نړۍ او هېواد شرایط ته په کتو سره، ده ته مشوره ورکړي چې په سیالیو کې د بریالیتوب څومره وړتیا لري او ټاکنو ته (ودرېږي) که نه؟ که داوطلب د خپلو مشاورینو او کارپوهانو په هوکړه سرېږه د خپل ګوند د ټولو یا ځینو نومیالیو شخصیتونو ملاتړ تر لاسه کړ؛ نو په ګوند کې د ننه سیالی پیل کېږي. دا خبره په رسمي توګه اعلان ته سپاري. د ټاکنیز کمپاین ټیم جوړوي، ټاکنیزه بڼه ټاکي، خپل شعارونه د خلکو غوږونو ته رسوي، د مرستو له پاره بانکي حسابونه پرانیزي، له رسنیو سره خبرې کوي او ورو- ورو ځانونه ایالتي ټاکنو ته چمتو کوي.

د امریکا متحده ایالاتو د قانون له مخې د تېرو ټاکنو د څلورم کال په پیل یا جنوري او فبروري کې داوطلبان ایالاتو ته ځي او هلته د خپلو ګوندي ملګرو او عامو خلکو د ملاتړ له پاره په لویو غونډو کې ویناوې کوي او د هغوی مرسته غواړي.

د مارچ د لومړۍ اونۍ سه شنبه د امریکا د لومړنیو ټاکنو تر ټولو مهمه ورځ ده؛ ځکه چې جمهوري غوښتونکي او دموکرات داوطلبان په یو وخت کې د یوولسو ایالتونو سیالی ته درېږي.

د 19 پیړۍ په نیمایي کلونو کې د امریکا کانګرس سه شنبه د ټاکنو ورځ ټاکلې وه. یکشنبې د خلکو د آرام او عبادت ورځ وه. په دو شنبه به بزګران د خپلو ګاديو په سورلی د ټاکنو سیمو ته خوځېدل. د سه شنبه په سهار به یې رایه ورکوله او بېرته به تلل چې د چهارشنبې بازار ته ورسې او خپل توکي وپلوري.

سره له دې چې اوس په دې پرېکړه نژدې 200 کلونه تېر شوي، بیا هم د امریکا دواړه لوی ګوندونه په همدې ورځ سیالیو ته درېږي او ځانونه آزمويي. هغه څوک چې په دې ورځ ډېرې رایې اخلي، بریالی داوطلب یا نوماند بلل کېږي او داسې ښکاري لکه سپینې ماڼۍ ته چې یو ګام نژدې شوی وي!

د امریکا په بېلابېلو ایالاتو کې د ټاکنو واحد قانون نشته او ځینې ایالتونه خپل پېچلي قوانین لري:

1- مقدماتي یا Primary ټاکنې: په دې ټاکنو کې د ایالت اوسېدونکي لکه سراسري ټاکنې په ګوند کې د ننه له څو کسانو څخه یو داوطلب ته رایه ورکوي. دا ټاکنې کېدای شي (پرانستي) یا (ترلې) وي. پرانستي مقدماتي ټاکنې: په یو ایالت کې د رایې ورکولو ټول واجدین، پرته له دې چې د کوم ګوند غړي وي یا نه وي، کولای شي چې د نومونو له لیکلو وروسته خپله رایه استعمال کړي. دا نوم لیکنه د همدې ټاکنو په ورځ هم کېدای شي. ترلې ټاکنې: یوازي هغه کسان رایه ورکولی شي چې د ګوند غړي وي.

الاسکا له هغه ایالتونو څخه دی چې دواړه لارې پالي. په دې سیستم کې د گوندونو چارواکي دا پرېکړه کوي چې د سیال گوند غړو او یا هغه کسانو ته د رایې ورکولو اجازه ورکړي چې د گوند غړیتوب نه لري. په ځینو ایالتونو کې گوندونه، په دې لومړنیو ټاکنو کې د خلکو حضور او رایه ورکول، د گوند د غړیتوب پلویتوب یا ملگرتیا بولي او اجازه ورکوي.

2- کاکس **Caucuses** یا د گوندي غونډو ایالتي ټاکنې: په دې ډول ټاکنو کې (لکه آیوا ایالت) د گوندونو غړي د ایالت د بېلابېلو سیمو په غونډو کې د گوندونو د داوطلبانو په هکله مشورې کوي، د هغوی یا د گوندونو د سیمه ییزه مشرانو خبرې اوري او بیا له یو داوطلب څخه بنسټه ټاکي او ملاتړ کوي. بنسټه ملاتړ په دې مانا چې خلک لاسونه پورته کوي او څارونکي یې شماری یا د هر داوطلب ملاتړي او ملگري لومړي سره جلا کېږي او بیا څارونکي لاسونه یا حاضرین شماری.

د مقدماتي او کاکس ایالتي ټاکنو تر منځ توپیر په دې کې دی چې مقدماتي ټاکنې سراسري دي، د رایې ورکولو په ځایونو کې د ملي ټاکنو په شان د سه شنبه په ورځ (د امریکا د ټاکنو ورځ) کېږي؛ خو په کاکس کې گوندونه ټاکنې کوي. په مقدماتي ټاکنو کې رایه پټه صندوق ته اچول کېږي؛ خو په کاکس کې د گوندونو غړي د یو داوطلب د ملاتړ له پاره خپله رایه د لاس په پورته کولو په بنسټه توگه استعمالوي.

د مقدماتي ټاکنو لگښتونه ایالتي حکومتونه ورکوي؛ خو د کاکس ټاکنو لگښتونه د گوندونو په غاړه وي. په دې وروستیو کلونو کې چې د ټاکنو لگښتونه لور شوي، دواړه گوندونه په ډېرو ایالتونو کې د مقدماتي ټاکنو په لور ځي چې لگښتونه یې حکومتونه پرې کوي؛ خو کاکس اوږد عمر لري او څه باندې دوه پېړۍ د ټاکنو یوازنی عملي لار بلل کېږي.

د 19 پېړۍ تر پای پورې امریکایي گوندونو خپل نوماندان په کاکس ډول ټاکل؛ خو ورو- ورو د بېلابېلو ایالتونو اوسېدونکو په کاکس کې د گوندونو د مشرانو په پریمانه اغېز نیوکی وکړې او مقدماتي سیستم یې غوره وباله. د کاکس پلویان وایي چې دې سیستم د امریکا له سیاسي ثبات سره ډېره مرسته کړې او نه پرېږدي چې دولت یا کانگرس د اصلي او کوچنیو گوندونو تر منځ ووېشل شي او د دوی خپلمنځني ستونزې د هېواد سیاسي ثبات ته گواښ پېښ کړي. د دې سیستم بله گټه دا ده چې نه پرېږدي گڼ مېشته ایالتونه لکه کلفورنیا او نیویارک تل د ټاکنو سرونوشت په لاس کې ونیسي او ولسمشران وټاکي!

اوس د امریکا لس ایالتونه کاکس سیستم لري: الاسکا، ایوا، کلورادو، هاوای، کانزاس، هاوای، میني سوتا، مین، نیواډا، شمالي ډاکوتا او وایومینګ. په نورو 40 ایالتونو کې مقدماتي سیستم چلېږي. د نتایجو اعلان- دوه لارې: سلنه یا هر څه د گټونکي؟

په امریکا کې د مقدماتي ټاکنو د نتایجو په اعلان کې، په ایالتي او گوندي قوانینو کې توپيرونه شته. دموکرات گوند سلنه غوره بولي؛ خو جمهوریت غوښتونکي گوند ایالتونو ته واک ورکړی چې سلنه ښه بولي او که (هر څه د گټونکي) میتود؟ په دې وروستیو کلونو کې ډېر جمهوري غوښتونکي هم (سلنه) تگلاره ښه بولي او وایي (هر څه د گټونکي) کې اقلیتونه زیان ویني.

په (سلنه) کې گوندونه له رایې ورکولو وروسته، ایالتي استازیتوب د رایو په بنسټ د نوماندانو تر منځ وېشي. مثلاً په یو ایالت کې (الف) او (ب) او (ج) 50، 30 او 20 رایې اخیستي او د ایالتي استازو شمېر 10 دی؛ نو (الف) ته 5، (ب) ته 3 او (ج) ته 2 حق ورکول کېږي؛ خو په (هر څه د گټونکي) کې (الف) چې ډېرې رایې یې گټلي یا په کاکس کې ډېرو خلکو ورته لاسونه پورته کړي، ټول لس استازي گټي. دا کسان بیا د گوند په ملي ناسته یا غونډه کې د گوند وروستی نوماند ټاکي.

د امریکا متحده ایالتو په پنځوس گونو ایالتونو کې لومړنی ټاکنې تر جون میاشتې پورې پای ته رسي او د گوندونو ملي ناستو ته چمتووالی نیول کېږي.

په دې ټاکنو کې بری په استازو **Delegates** پورې اړه لري. دا شمېر د دموکرات گوند له پاره 2383 (ټول استازي 4765) او د جمهوري غوښتونکو له پاره 1237 (ټول 2472) دي.

د پاسنیو دواړو گوندونو ملي ناستې د دوبي په منځنیو یا وروستیو ورځو کې جوړېږي. په دې ناستو کې د گوندونو وروستی نوماندان اعلانېږي او گوندونه خپل لوی هدفونه تر خلکو پورې رسوي.

د امریکا د دود له مخې هغه داوطلب چې په ایالتي ټاکنو کې تر دې ځایه بریالي پاته شوي وي، په ملي ناسته کې په خپل بري ډاډ لري (ځکه چې ډېر ایالتي استازي داوطلب ته د ایالتونو د ټاکنو په نتایجو د درېډو ژمنه یا تعهد سرته رسوي)، په امریکا کې داسې قانون نشته چې دا استازي دي د لومړنیو یا ایالتي ټاکنو نتایجو ته ژمن پاته شي؛ ځکه ایالتي استازي کولای شي چې خپل وروستی نظر بدل کاندې. د دې خلکو (استازو) نهایی پرېکړه د گوندونو په ملي ناستو کې اعلانېږي. دا ناستې د تېرو ټاکنو د درېیم کال په اگست کې جوړېږي.

کله چې دواړو گوندونو (دموکرات او جمهوریت غوښتونکي) خپل نوماندان اعلان کړل؛ نو کمپیان پیل کېږي. نوماندان بسپني ټولوي، ایالتونو ته سفرونه کوي، خپل شعارونه او پلانونو تر خلکو رسوي او ...

دلته باید دا خبره وشي چې په دې وخت کې د درېیم نوماند د اعلان امکان هم شته. دا به هغه څوک وي چې د دیارلسو ایالتونو د خلکو یا کانگرسونو ملاتړ ولري.

له ټاکنو څخه دوه میاشتې مخکې د دواړو نوماندانو تلویزیوني او راډیويي Debits جوړېږي او بیا د نومبر د میاشتې له لومړي دوشنبې څخه وروسته په سه شنبه ټاکنې کېږي.

د ټاکنو په ورځ امریکایان په هېواد کې د ننه او بهر، بنځې او نارینه ټول هغه کسان چې خپله غواړي، د نت او صندوقونو له لارې رایې ورکوي.

د ټاکنو د لومړي ورځې په پای کې چې په هر ایالت کې بریالي نوماند معلوم شوي وي، بریالي گوند ټاکنیزه جرگې Electoral Colleges جوړوي. د دې جرگو د غړو لستونه مخکې د ایالتی ټاکنو کمیسیونو ته سپارل شوي وي.

د امریکا متحده ایالاتو د اساسي قانون د دوهمې مادې له مخې هر ایالت په کانگرس او سنا کې د استازو په تناسب ټاکنیزه جرگې لري. د امریکا په سنا یا مشرانو جرگه کې هر ایالت دوه غړي لري چې 100 کېږي؛ خو د ولسي جرگې غړي د هر ایالت د نفوس په تناسب د خلکو په خوښې چې شمېر یې 438 دی. 435 د ټولې امریکا او 3 د کلمبیا یا واشنگتن DC. امریکایان په حقیقت کې خپل ولسمشران د همدې 538 ټاکنیزه جرگو له لارې ټاکي.

د امریکا په مشرانو جرگه کې د ایالتونو بشپړ برابرولې په پام کې نیول شوی. له همدې امله (وايومینګ) چې 600 زره اوسېدونکي لري، له کلفورنیا سره چې نژدې 40 ملیون خلک پکې اوسي، برابر استازي او واک لري.

د ټاکنیزه جرگو 538 غړي د امریکا متحده ایالاتو په هر ایالت کې د سنا او کانگرس د غړو په ډول ټاکل کېږي. په ځینو ایالتونو کې مستقیم، په ځینو کې غیر مستقیم او په 6 کې د ایالتی کانگرسونو له خوا. د مشرانو جرگې یا سنا غړي، د کانگرس غړي، پوځیان، د فدرالي دولت مامورین او داسې کسان چې سوداګریز یا غیر سوداګریز دفترونه لري، د دې جرگو یا Electoral Collages غړي نه شي کېدای.

له سیاسي اغیزو څخه د لیرې پاته کېدو له پاره، د دې جرگو غړي په خپلو ایالتونو کې ټولېږي؛ خو غونډه نه شي کولای. کانگرس د ولسمشر د ټاکنې له پاره ورځ اعلانوي او بیا د ټاکنیزه جرگو غړي د غونډې د جوړولو او پرېکړې حق پیدا کوي.

دا ورځ معمولاً په دسمبر میاشت کې له دوهمې چهارشنبې څخه وروسته لومړني دوشنبه وي. له دې وروسته د ټاکنیزه جرگو کار پای ته رسي او تر بیا ټاکنو پورې ټاکنیزه جرگې نه وي،

په کال 2000 کې د امریکا د متحده ایالاتو د ایالتونو او سیمو د ټاکنیزه جرگو د استازو له پاره لږ تر لږه درې غړي په پام کې ونیول وشول. اوس الاسکا، شمالي ډاکوتا او واشنگتن DC درې-درې غړي لري؛ خو کلفورنیا 55 غړي لري چې تر ټولو ایالتونو ډېر دي.

د ټاکنیزه جرگو غړي د هغه گوند له خوا غوره کېږي چې په خپل ایالت کې یې ډېرې رایې اخستې وي، نو تمه دا ده چې دا ټاکنیزه جرگه به د همدې گوند نوماند یا داوطلب ته رایه ورکوي؛ خو بیا هم دوی حق لري چې داسې نوماند یا داوطلب ته رایه ورکړي چې ډېرو خلکو رایه نه وي ورکړې.

په 1824 کې (آندرو جکسون) ډېرې رایې گټلې وې؛ خو ټاکنیزه جرگو (آډانر) ولسمشر کړ. په شلمه پیړۍ کې اووه ځلې داسې شوي: 1948، 1958، 1960، 1968، 1972، 1976 او 1988.

په امریکا کې په حقیقت کې همدا ټاکنیزه جرگې دی چې د عمومي ټاکنو په پای کې د خلکو په استازیتوب نوماندانو ته رایه ورکوي او ولسمشر ټاکي. په دې سیستم کې یوه سیمه، یوه ژبه یا یو مذهب بشپړه برلاسي نه شي ترلاسه کولای؛ ځکه ټاکنیزه جرگې په ټولو ایالتونو وېشل شوي. د امریکا د دود له مخې کله چې د یو ایالت ټاکنیزه جرگه یا کالج د ولسمشر د نوماندانو په هکله پرېکړه وکړه، اسناد یې د ایالت د کانگرس د غړو په مخکې په مهر او موم شوي پاکټ کې سنا ته استول کېږي.

د امریکا مرستیال ولسمشر د ولسمشر په خوښه او د همدې گوند له کسانو څخه له عمومي ټاکنو څخه څو میاشتې ټاکل کېږي. د امریکا د اساسي قانون له مخې مرستیال ولسمشر د مشرانو جرگې رییس وي او د ولسمشر د ناروغیا، مړینې یا استعفی په حالت کې د ولسمشر ځای نیسي.

د امریکا د اساسي قانون له مخې بېرني ټاکنې نشته او مرستیال ولسمشر تر نورو ټاکنو پورې د هېواد مشر پاتې پاتې کېږي.

د امریکا د دود له مخې د کمپیان په وروستۍ میاشت کې دوه اصلي نوماندان یو د بل په ضد خبرې نه کوي او حتی هڅه کوي چې د روغې لار ونیسي او په ښو خبرو د مخالف گوند د غړو نظر جلب کړي؛ خو مرستیال ولسمشران بیا دنده لري چې د مخالف گوند په نوماند یرغلونه وکړي او ځانونو ته د خلکو ډېر پام واړوي.

په تیرو شپږو لسیزو کې د امریکا څو مرستیال ولسمشرانو د ولسمشرانو له مړینې یا استعفی وروسته، د ولسمشر په توګه کار کړی. ترومن د روزولت له مړینې وروسته ولسمشر شو یا جرالډ فورډ چې د نیکسن له استعفی وروسته دی دندې ته ورسېد (1974).

د کار پای:

وروسته له دې چې ټاکنیزه جرگو خپل اسناد کانگرس ته واستول او په ایالتونو کې هم د ولسمشري مقام د نوماندانو د رایو شمېر اعلان شو، کانگرس او مشرانو جرگه په خپله هغه گډه غونډه کې چې د نوي کال د جنوري د شپږمې ورځې د غرمې په یوه بجه کېږي، د ټاکنیزه جرگو نتایج شمیري او د نوي ولسمشر د ټاکنې خبره اعلانولو ته چمتو کوي.

نوی مرستیال ولسمشر چې اوس د مشرانو جرگې مشر هم وي، د رایو نتایج څلورو کسانو ته سپاري چې اعلان یې کړي.

که څوک د ولسمشر په ټاکنه کومه نیوکه یا اعتراض ولري، باید خپل غږ به په مکتوب ډول سپاري. په دې ډول اعتراض کې باید د کانگرس او مشرانو جرگې دوه غړي (1-1) یو ځای وي. که درې واړه نوماندان 270 ټاکنیزه جرگې ونه لري، ولسمشر د کانگرس او مرستیال ولسمشر د مشرانو جرگې له خوا ټاکل کېږي. دلته درې کسان ځکه یاد شول چې کېدای شي په کومو ټاکنو کې د دموکرات او جمهوریت غوښتونکي گوندونو د نوماندانو تر څنګ، درېیم کس (د نورو کوچنیو گوندونو نوماند یا خپلواک سیاستوال) هم دی ځای ته رسېدلی وي.

هو! د امریکا خلک په دې توګه د خپلې رایې او ټاکنیزه جرگو Electoral College له لارې ولسمشر ټاکي او دنده ورته سپاري چې دا ستر هېواد د څلورو کلونو له پاره، د قوانینو او ملي ګټو به رڼا کې رهبري کاندې. د امریکا ولسمشر د خپل کار په موده کې له تعقیب، توقیف او محاکمې څخه مصون دی؛ خو کانگرس کولای شي چې د جرم په تور یې له دندې لرې کړي. بنسټه خبره ده کله چې ولسمشر عزل شو، د یوه عادي وګړي په توګه د توقیف او جزا وړ وي.

اخځونه:

- 1- امریکا: طبیعي، سیاسي، بشري، اقتصادي او تاریخي جغرافیه، احسان الله ارینزی، 2015م.
- 2- ایالات متحده امریکا، سعید خطیب زاده، د ایران د بهرینو چارو وزارت، د سیاسي او نړیوالو مطالعاتو دفتر، 1394 هـ.ش،
- 3- آرای الکترال؛ انتخاب رییس جمهور امریکا با رای مردم، کیوان حسینی، بی بی سی فارسی.
- 4- [Http://abacnews.go.com/politics...](http://abacnews.go.com/politics...)